

Annie Backer Christensens 1. maj-tale

Taler

Annie Backer Christensen
Talsperson for TL Ungdom og
studerende på Katastrofe- og
Risikomanagement

Dato

1. maj 2025

Sted

Fælledparken, København

1

Kammerater, venner og fagfæller

I dag er det arbejderernes internationale kampdag.

En dag, hvor vi samles under fanerne – og hvor vi står på skuldrene af dem, der
5 er gået vejen før os.

De kæmpede sig til rettigheder, som vi kender i dag. Ikke med fine ord, men
med sammenhold, mod og vedholdenhed. Hvis vi – med vores faglighed, så kan
tegne bygninger der kan stå i 100 år, så kan vi også tegne et arbejdsliv, der holder
10 i et menneskeliv. Det skylder vi både dem før os – og dem, der kommer efter os.
Men midt i al vores faglige stolthed og fremtidstro, så må vi også se
virkeligheden i øjnene: For vi er nødt til at kæmpe for, at det arbejdsliv kan
holde til det pres, det er under i dag.

15 Jeg står her i dag som talsperson for TL Ungdom – en ny, men stolt del af den
danske arbejderbevægelse. Vi står side om side med dem, der har båret fanen før
os – og med dem, der bærer den i dag. I TL Ungdom kæmper vi for gode
uddannelser, der giver plads til både fordybelse og fællesskab. Et arbejdsliv med
balance – hvor vi ikke skal vælge mellem trivsel og tempo. Og for vilkår der
20 stiller os bedre end vores forældre – ikke dårligere.

Vi repræsenterer et bredt felt af uddannelser og fagligheder, men har én ting til
fælles: Vi er de tandhjul, der får Danmarks maskineri til at dreje rundt, og som
holder Danmark kørende. Vi bygger bro mellem ambition og funktion, mellem
25 teori og praksis, og mellem idé og handling.

Vi har konstruktører, der tegner de bygninger vi bor i, og de maskiner vi
arbejder med. Vi har procesteknologer, der sikrer, at produktionen i fødevarer-,

30 energi- og medicinalindustrien kører effektivt og sikkert. Og vi har katastrofe- og risikomanagere – der ligesom mig selv – hver dag forudser og håndterer kriser. Og ja, meget tyder på, at jeg får et meget langt arbejdsliv – ikke kun fordi verden bliver ved med at kaste kriser af sig, men også fordi pensionsalderen ser ud til at stige til 74.

35

Det burde ikke kræve superkræfter at være almindelig lønmodtager i Danmark. Men sådan føles det for mange i dag. Alligevel hæver man pensionsalderen – med den antagelse, at det kan vi da sagtens holde til. Det er fascinerende, hvordan man med lethed hæver pensionsalderen og skærer i SU'en – når man selv har sejlet igennem systemet på fuld statsstøtte, og nu sidder i jakkesæt og beslutter, at vi andre både skal løbe hurtigere og holde længere. At planlægge et arbejdsliv uden pauser svarer til at bygge et hus uden døre – det ville være ulovligt ifølge bygningsreglementet, men åbenbart helt normalt og forsvarligt, hvis man spørger på Christiansborg.

45

Det er ikke forkert at *tale* om, hvornår vi skal trække os tilbage – men lad os tale ærligt om, hvordan vi overhovedet skal holde til det. At hæve pensionsalderen er ikke løsningen – det er symptomet på et arbejdsmarked, vi har nægtet at gentænke. I stedet for at forlænge arbejdslivet, burde vi forvandle det. For det vi gør nu – det hænger ikke sammen. Vi har skabt et system, der slider folk op – og så bliver løsningen at presse endnu flere år ud af os? Nej. Det regnestykke går ikke op.

Vi har brug for et grundlæggende opgør. Vi skal gentænke arbejdslivet – og sætte trivsel i centrum.

55

Ikke bare for kroppen, og ikke bare for sindet. Men også for det fællesskab, vi alle sammen er en del af. Og helt ærligt – hvis jeg virkelig skal arbejde til jeg er 74, så håber jeg, nogen opfinder en selvkørende rollator med hævesænkefunktion og ergonomisk mus. 74 er ikke en slutdato – det er en strafudmåling!

60

Jeg ved godt, det kan virke mærkeligt, at en 28-årig står og snakker om pension. Jeg er jo knap nok kommet i gang med arbejdslivet. Men når 4 ud af 5 lønmodtagere er reelt bekymrede for, om de kan holde til at arbejde frem til pensionsalderen – og når unges mistrivsel bliver set på som en tendens frem for en advarsel, så handler det ikke om enkeltpersoner. Det er ikke et personligt problem, når tusindvis af unge ikke kan finde mening, retning eller ro i deres

65

arbejdsliv. Det er et tegn på, at noget grundlæggende er galt.

70

Uanset om man arbejder i produktionen, på kontoret, i laboratoriet eller ude på byggepladsen – så fortjener man et arbejdsliv, der er til at holde ud og til at holde af. Et arbejdsliv, der ikke er præget af mén – men af mening.

75 Hvis vi kan tegne fremtidens bygninger, sikre fremtidens produktion og sikre samfundet mod de fremtidens kriser – så kan vi også designe et arbejdsliv, der giver plads til både mennesker og mening.
Så lad os tage det ansvar på os – også når det gælder arbejdslivets arkitektur.

80 For vi vil ikke leve for at arbejde.
Vi vil arbejde, så vi kan leve.
Godt. Trygt. Værdigt.

Derfor står vi her i dag.

85 Vi tager kampen videre – med hænderne, med hovedet og med hjertet.

Vi står fast – for hinanden og for fremtiden.

God kampdag!

90

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype

Digitalt manuskript

95

Tags

1. maj-tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/annie-backer-christensens-1-maj-tale-2025>

100

105